

Таким чином, використання прийому цитування в текстах сучасних мас-медіа Китаю підпорядковане загальному завданню дискурсу ЗМІ – впливати через інформування, тобто здійснювати сугестивний вплив. Оскільки цитатою може бути не лише повнозначна фразова одиниця, але й словосполучення або окреме слово, інколи цілі абзаци, що мають форму повної або неповної цитати, цитування реалізується в тексті не обов'язково як пряма мова або її фрагмент, виділений графічними маркерами (лапками) – цитата може повністю зливатись із текстом.

ЛІТЕРАТУРА

Pike, L. (б. д.). *How China uses global media to spread its views – and misinformation*. www.grid.news.
<https://www.grid.news/story/global/2022/05/18/how-china-uses-global-media-to-spread-its-views-and-misinformation/>.

МОРФОНОЛОГІЧНІ ПРОЦЕСИ КАТЕГОРІЇ ПОСТУПКИ У ДАВНЬОГЕРМАНСЬКИХ МОВАХ

Тугай О. М.

Київський університет імені Бориса Грінченка

У праці уточнено термін “ностратичний” та значення “індоєвропейський етимон” у германських мовах із уведенням нового поняття “індоєвропейський концесивний етимон”, та визначенням морфонологічних ознак концесивного маркера “*хоча – though / although*” у реченнях поступки давньогерманських мов.

Термін “ностратичний” походить від латинського *nostrās* – “our countryman – (наш земляк)” та у 1903 році був уведений в лінгвістичний узус данським лінгвістом Хольгером Педерсеном, який запропонував до ностратичної макросім'ї включити мовні сім'ї як: Індоевропейська, Алтайська, Уральська, Дравідська, Картавельська та Афразійська. Давньогерманські мови вже входили до західної гілки германської мовної групи індоєвропейської сім'ї ностратичної макросім'ї, які виявляли схожі морфолого-синтаксичні та фонологічні ознаки як споріднені мови від однієї протоіндоєвропейської мови, де остання була дуже флективною мовою із основою як “корінь + флексії” – за винятком часток, сполучників і деяких квазіприслівникових форм (Bomhard, 2021).

У ностратичних мовах поняття *етимон* пропонують визначати як “імовірну матеріальну мовну праформу фіксації численних інтерпретацій колективних ідей, образів, смислів, уявлень людини”. Етимон розрізняють на рівні групи споріднених мов та на рівні мовної сім'ї. На рівні індоєвропейської мовної сім'ї оперують терміном “індоєвропейський етимон” під яким розуміють “структурно оформлений [...] фонорморфологічний і семантичний комплекс, що є вихідним для конкретної лексеми або групи похідних утворень у різних індоєвропейських мовах” (Капранов, 2018).

У дослідженні увагу зосереджуємо на ідентифікації “індоєвропейського концесивного етимона” сполучника поступки “*хоча – though / although*” у давньогерманських мовах із виокремленням протоіндоєвропейського кореня протоностратичної етимологічної основи категорії поступки.

За версією А. Р. Бомхарда, сполучники *хоча – though / although*, *коли – when*, *оскільки – as* походять від протоностратичних основ відносного займенника $*k^{wh}i-$ [~ $*k^{wh}e-$] та питального займенника $*k^{wh}a-$ [~ $*k^{wh}ə-$] із утворенням протоіндоєвропейської основи $*k^{wh}ay-$ (Bomhard, 2021). Ми висуваємо гіпотезу про наявність у конектора “*хоча – though / although*” спільнокореневої протоіндоєвропейської основи $*k^{wh}$ та чергувань вокалічних фонем [ay-/i-/e-/a-ə-]. Поступальна семантика лексеми “*хоча – though / although*” дозволяє окреслити його праформу як $*k^{wh}ay-$ [$*k^{wh}i-$ / ~ $*k^{wh}e-$ / $*k^{wh}a-$ / ~ $*k^{wh}ə-$] із уведенням поняття “індоєвропейський концесивний етимон”.

Нами засвідчено наступні еквіваленти концесивного маркера “*хоча – though / although*”: 1) давньоанглійська мова: *þeah / þe / ðeah / hwæpre*; 2) давньовірхньонімецька мова: *doh*; 3) давньосаксонська мова: *thoh*; 4) давньофризька мова: *thāch*; 5) готська мова: *þauh / thauh / þan*; 6) давньоскандинавська мова: *þoh / þōt / þō*; 7) давньоісландська мова: *þō at* (Bosworth, 1898; Klein, 1971; Wright, 1966; Zoëga, 1910).

На морфологічному рівні виокремлюємо морфологічні ознаки (дали – МО) сполучника поступки “*хоча – though / although*” – корінь (морф), преформант / постформант (субморф), фонема – у давньогерманських мовах у порівнянні з праформою “індоєвропейського концесивного етимону” як (Капранов, 2020):

1) двн.-англ. – [be]ah / [pe] / [*ðe]ah / hwæ[þ*re]: морфемний корінь [pe] із чередуванням p/ð або додаванням фонему г, преформант [hwæ-], постформант [-ah]; спільні / відмінні МО з праформою: наявність преформанта [e-] / поява фонем [p/*ð*r], наявність преформанта [hwæ-];

2) двн.-в.-нім. – [do]h: морфемний корінь [do], постформант [-h]; відмінні МО з праформою: поява фонему [d], наявність постформанта [-h];

3) двн.-сакс. – [tho]h: морфемний корінь [tho], постформант [-h]; спільні / відмінні МО з праформою: поява фонему [th] / наявність постформанта [-h];

4) двн.-фризк. – [thā]ch: морфемний корінь [thā], постформант [-ch]; спільні / відмінні МО з праформою – поява фонему [th] / наявність постформанта [-ch];

5) гот. – [þa]uh / [tha]uh / [þa]n: морфемний корінь [þa] / [tha], постформанти [-uh] / [-n]; спільні / відмінні МО з праформою – поява фонему [th], наявність фонему [a] / наявність фонему [þ], наявність постформантів [-uh] / [-n];

6) двн.-сканд. – [þo]h / [þō]t / [þō]: морфемний корінь [þo], постформанти [-h] / [-t]; відмінні МО з праформою – наявність фонем [þ] / [o] / [ō], наявність постформантів [-h] / [-t];

7) двн.-ісл. – композитний сполучник [þō] [at]: морфемні корені [þo] / [at]; спільні / відмінні МО з праформою – наявність фонему [a] / наявність фонем [þ] / [ō] / [t].

Отже, праформу “індоевропейського концесивного етимона” сполучника поступки “*хоча – though / although*” ідентифікуємо як **k^{wh}ay-* [**k^{wh}i-* / *~ *k^{wh}e-* / **k^{wh}a-* / *~ *k^{wh}ə-*], завдяки чому реалізуються його морфонологічні процеси у давньогерманських мовах у спільних та відмінних із нею рисах.

ЛІТЕРАТУРА

- Капранов, Я. В. (2018). Архетип та етимон як когнітивно-прамовні протоструктури. *Наукові записки національного університету “Острозька академія”*: серія “Філологія”, 4(72), грудень, 92–95.
- Капранов, Я. В. (2020). Презентація наукових результатів квантитативної ностратичної верифікації ступенів споріднення афразійської, індоевропейської і картвельської мовних сімей. *Вісник КНЛУ. Серія Філологія*, 23(2), 58–71.
- Bomhard, A. R. (2021). *A comprehensive introduction to nostratic comparative linguistics: with special reference to Indo-European* (4th ed., Vols. 1–4). SC.
- Bosworth, J. (1898). *An Anglo-Saxon dictionary*. Oxford University Press.
- Klein, E. (1971). *A comprehensive etymological dictionary of the English language. Unabridged, one-volume edition*. Elsevier.
- Wright, J. (1966). *Grammar of the Gothic language* (2nd ed). Oxford University Press.
- Zoëga, G. T. (1910). *A concise dictionary of Old Icelandic*. Clarendon Press.

ТЕМАТИЧНА КЛАСИФІКАЦІЯ ІДІОМ 관용 표현 В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

Урядова В. Д.

Київський національний лінгвістичний університет

Як і будь-яка мова, яка має старовинну історію, корейська мова багата на фразеологізми. Існує три основних групи найбільш вживаних фразеологізмів в корейській мові: прислів'я та приказки 속담, ідіоми, або фразеологічні єдності 관용 표현, та ідіоми китайського походження 고사성어. В даній роботі ми розглянемо особливості фразеологічних одиниць 관용 표현 які включають до свого складу найменування предметів побуту, грошових одиниць, назви ігор, засоби вимірювання і т. д., тобто, так звані, етнографічні ідіолекси, які входять в основний словниковий запас мови, відображаючи характерні для мови процеси і її національну специфіку. За своєю будовою, ідіоми 관용 표현 найбільш наближені до фразеологічних єдностей, які являють собою стійкі словосполучення, загальне значення яких лише частково вмотивовується значеннями тих слів, що входять до їх складу. Але, разом з тим, можуть також мати риси фразеологічних зрощень або фразеологічних сполучень.

Розглянемо тематичну класифікацію фразеологічних одиниць корейської мови, які мають в своєму лексичному складі етнографічні ідіолекси, що